

urBancelona

Fotografia de carrer de

Bancelona

(Sergi Càmara)

Taller de Fotografia

Aula 2 - **UOC**

urBarcelona

Barcelona

"La fotografia de carrer és difícil de veure, difícil de fer i difícil d'entendre"

Joel Meyerowitz (Bronx, New York, 1938).

Tot allò que suposa una dificultat en la fotografia en general, en la fotografia de carrer és el repte i l'objectiu principal. El fotògraf de carrer no pot preparar l'escena, totes les fotografies que realitza són captures "al vol" de la vida de la gent en el seu transcórrer diari en mig del tràfec de vianants i vehicles d'una gran ciutat i amb tot el batibull i desori que això implica. Potser per això el fotògraf de carrer és com un músic de *Jazz*; improvisa, s'anticipa i pren cura de qualsevol detall efímer que pugui tenir lloc al seu voltant, perquè és aquest el material perfecte d'on treure una fotografia.

Òbviament, tampoc pot manipular cap fotografia un cop feta, tret d'ajustar paràmetres bàsics, però en cap moment pot treure objectes o subjectes que "molestin", com tampoc en pot afegir.

El moment culminant de l'acte de fotografiar la vida del carrer, és tornar aquestes fotografies al carrer mitjançant exposicions o publicacions i mostrar-les a la gent convertint-la en observadors d'aquelles històries que passen pel seu voltant, però que no han vist fins que no els han estat mostrades en fotografies captades amb una càmera.

La dificultat afegida

Actualment, anar pel carrer prenent imatges amb una càmera -tot i que tothom ho fa amb els seus telèfons mòbils-, s'ha convertit en un problema. Les persones sensibilitzades per la llei del dret a l'honor i a la pròpia imatge, poden increpar al fotògraf, demanar-li que esborri fotografies i fins i tot posar-li una denúncia. Amb tot, el fotògraf de carrer ha de respondre sempre amb un somriure, esborrar una imatge si algú ho demana i tenir en compte que la mateixa llei contempla que no serà objecte de "delicte" fotografiar pel carrer si en les imatges predomina un interès històric, científic o cultural rellevant, i per a bé o per a mal... això dependrà del criteri d'un jutge.

L'autor proposa a l'observador que, un cop vista aquesta mostra, es plantegi les següents preguntes: Què hi ha d'il·legal en documentar un entorn urbà, una època, una forma de viure, encara que sigui prenent imatges de gent anònima en mig de l'espai públic?, i, si en comptes de ser fotografies espontànies fossin prèviament preparades, tindrien algun sentit?

En la fotografia de carrer el fotògraf no és un participant, només és un observador més, però que "mira" amb atenció allò que la resta només "veuen" de passada.

UrBarcelona

És un treball fotogràfic fonamentat en la fotografia de carrer, i alhora, de caràcter documental. L'autor porta elaborant-lo des de l'any 2005, i al llarg d'aquests anys han estat realitzades milers de fotografies d'entre les quals n'hi ha unes cinc-centes preseleccionades i que ja han estat difoses en diferents formats; algunes d'elles van estar publicades a la secció de Cultura del diari **El Punt-Avui** al llarg dels anys 2015 i 2016, altres van formar part d'una exposició a **Els Quatre Gats** en l'any 2017, i actualment estan apareixent mensualment en la publicació **4 GATS**.

Com a motiu d'aquest projecte l'autor mostra una sèrie de fotografies que han estat preses entre el 3 d'octubre de l'any 2022 fins al darrer dia d'enllestir el present treball. D'aquesta manera, en un format i amb una proposta diferent, el projecte UrBarcelona, continua creixent...

El procés d'edició

De totes les fotografies captades, les que han estat seleccionades per aquesta mostra, s'han anat emparellant amb la finalitat de crear una línia narrativa on cada imatge guarda alguna relació amb la seva corresponent parella. Així, llegir les fotografies es converteix en un exercici d'anàlisi per a l'espectador on es conjuguen dos nivells interpretatius: el primer és **denotatiu** i té a veure amb un significat objectiu d'allò que es veu en cada imatge. El segon és **connotatiu** i on no només se'ns dona informació, sinó també diferents significats expressius i de percepció en trobar allò que ens transmeten les imatges en analitzar-les dins del context de cada binomi.

No obstant això, aquesta proposta no pretén condicionar la mirada de l'observador; també és per aquesta raó que cap fotografia té títol. Cada espectador pot escollir llegir les imatges de manera individual, per parelles o en conjunt, i cada lectura que se'n pugui extreure d'elles és tan correcta com enriquidora.

L'autor

Balacloch, vinculat al llarg de molts anys a la publicitat i a la producció i realització de continguts audiovisuals per a la televisió. Actualment, és il·lustrador i escriptor de contes infantils, novel·les juvenils i llibres de formació artística, tot i que també, des de l'any 2005, va endinsar-se en el món del fotoperiodisme i de la fotografia de carrer, des d'aleshores ha publicat fotografies en diversos mitjans de comunicació i treballa activament amb la intenció de documentar el dia a dia i el seu entorn allà on resideix o allà on viatja.

La seva feina consisteix a explicar històries partint del no-res, pensant-les, creant-les, desenvolupant-les i modelant-les d'una manera estructurada i meticulosament planificada. Així és com treballa quan escriu, il·lustra, o crea continguts multimèdia. Hi ha un llarg procés de feina fins a assolir un resultat final. Amb la fotografia de carrer també hi veu una manera de contar històries, però que funciona diametralment a la inversa. La història és al carrer, i el que cal fer és trobar-la, saber veure-la i disparar.

